

РЕШЕНИЕ

№ 1443

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 19-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: С. П. Г.

при участието на секретаря П. М. Г.
като разгледа докладваното от С. П. Г. Административно наказателно дело № 20241110200694 по описа за 2024 година

Настоящото производство е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на И. Г. Б. срещу наказателно постановление (НП) №23-4332-023135/05.10.2023 г. на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Отдел „Пътна полиция“ (О „ПП“) при СДВР, с което му е наложено следното административно наказание: на основание чл.185 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 20 (двадесет лева) лв. за извършено нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се моли за отмяна на НП като неправилно, незаконосъобразно, немотивирано, постановено в разрез с процесуалните правила, като се оспорва изложената фактическа обстановка в акта и в НП.

Жалбоподателят редовно призован не се явява и не се представлява в съдебно заседание.

За органа издал наказателното постановление, в съдебно заседание не се явява представител, но са депозирани писмени бележки. С тях се претендират и разноски за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени доказателства:

На 13.07.2023 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на жалбоподателя за това, че на същата дата в 17:50 часа в гр. София по бул. „Климент Охридски“ с посока на движение от ул. „8-ми декември“ към ул. „Георги Брадистилов“ управлява лек автомобил марка „АУДИ“, модел „А8“, с ДК № ***** като на кръстовището с последната, поради това, че не контролира непрекъснато МПС-то, което управлява, реализира ПТП в бордюра в дясно от пътя.

Разпитан в качеството на свидетел актосъставителят З. излага показания изцяло в подкрепа констатациите, които са изложени в акта, като уточнява, че водачът на автомобила им бил обяснил, че е бил засечен от автобус и за да не се удари в него се ударил в бордюра. Твърди, че са му обяснили, че след като няма съприкосновение между него и автобуса, последният не може да бъде намесен в ПТП и при такава ситуация, водачът бил длъжен да спре на място. Свидетелят – очевидец Б., разпитан в качеството на свидетел, излага, че водачът е бил самокатастрофирал и нямало съприкосновение с друго ППС.

Водачът-жалбоподател е попълнил декларация. Съставен бил протокол за ПТП и скица.

Съставеният АУАН на жалбоподателя е от длъжностно лице Б. Н. З. – младши автоконтрольор при О „ПП“ - СДВР, назначен като такъв със Заповед №513з-8646/23.11.2015 г., оправомощен въз основа на Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи да осъществява контролна дейност по ЗДвП и да съставя фишове и актове по този закон. В АУАН е посочена като нарушена разпоредбата на чл.20, ал.1 от ЗДвП. Жалбоподателят е подал възражение срещу АУАН на 19.07.2023 г., с приложен запис на флаш памет и фотоснимки.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление от съответното компетентно длъжностно лице, оправомощено въз основа на Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи: началник група към СДВР, О „ПП“ при СДВР Г. В. Б.. Установява се, че лицето Г. В. Б. е встъпила в длъжност, след като ѝ е била издадена Заповед №8121К-13180/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи като началник група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към О „ПП“ при СДВР.

Съдът кредитира показанията на свидетелите като логични и

непротИ.речиви. Съдът се позовава на тези на свидетеля З., който пълно и обстоятелствено излага фактите от предмета на доказване относно констатираното от него, а Б., след предявяване на акта си спомня за конкретните факти по случая. Кредитират се и писмените доказателства, а именно сведение, три броя заповеди, акт за встъпване в длъжност, декларация, скица, протокол за ПТП, справка-картон за водач, възражение. Като съдът намира, че между доказателствата липсват съществени протИ.речия, поради което да се приеме, че едни следва да се кредитират, а други – не.

Жалбата е **допустима**, като предвид липса на данни за датата на връчването на наказателното постановление се приема, че това е станало в срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като разгледана по същество същата се явява **основателна**, поради следното:

Съдът като съобрази съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира, че същите са съставени /респ. издадени от съответните компетентни органи, оправомощени по силата на Заповед на министъра на вътрешните работи.

Обжалваното наказателно постановление, както и актът за установяване на административно нарушение, въз основа на което същият е издаден, са съставени в предписаната от закона писмена форма и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на свидетел, който се установи, че е бил присъствал при констатиране на административното нарушение, предвид, което не е налице нарушение на чл.40, ал.1 от ЗАНН, предявен е лично на нарушителя, който при връчването му не е имал възражения по него. От това си право се е възползвал впоследствие и е депозирал писмени възражения пред административнонаказващия орган

В конкретния случай, както АУАН, така и НП, съдържат датата, часът и мястото на нарушението, посоката на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил, а извършеното нарушение е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация.

Съдът констатира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, които водят до нарушаване правото на защита на жалбоподателя, тъй като

правната квалификация на нарушението по чл.20, ал.1 от ЗДвП е несъответна на фактическото обвинение от една страна, а от друга разпоредбата не включва като съставомерен елемент и резултат настъпването на ПТП.

Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление следва (съгласно изискванията на чл.42, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН) да е налице пълно описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени. Като в конкретния случай описание на нарушението по изискуемия от закона начин не е сторено.

Сочи се за нарушена разпоредбата на чл.20, ал.1 от ЗДвП, както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП. Тази норма има следното съдържание: „Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват”.

Предвид което същата не посочва конкретни задължения, които следва да спазва водач на МПС, тъй като е обща, конкретните такива, които следва да се спазват са посочени в другата разпоредба, а именно чл.20, ал.2 от ЗДвП. Деянието не може да бъде подведено под посочената в АУАН и НП правна норма. Не се сочи какво конкретно като обстоятелства при управлението на МПС-то жалбоподателя не е взел предвид, с оглед яснота относно това какво се приема, че е осъществено от жалбоподателя. Липсата на точна воля от страна на административно-наказващия орган говори за липса на властническо волеизявление относно това какво е конкретното нарушение, за което е съставено наказателното постановление.

Какво е имал предвид съответно актосъставителя, а след това и административно-наказващия орган при описанието на нарушението не става ясно. Като следва да се посочи, че не са описани конкретните обстоятелства на настъпилото ПТП, така, както актосъставителя ги излага в разпита си пред съда.

Предвид което актосъставителя и административнонаказващият орган, единият при съставянето на АУАН, а вторият при издаването на НП, са посочили правна норма, която няма отношение, а и е в протИ.речие с описаната, както се посочи по-горе повече от лаконично, фактическа обстановка. Като по този начин е нарушено правото на защита на

жалбоподателя В случая освен наличие на непълно описание на фактическия състав на нарушението, е налична и протИ.речива, неясна и несъответна на същото правна квалификация.

На следващо място за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание на основание чл.185 от ЗДвП. Съставът на чл.185 от ЗДвП е общ и за всеки случай се конкретизира с нарушената разпоредба, която в случая не включва като елемент причиняването на ПТП. В разпоредбата на чл.20, ал.1 от ЗДвП е предвидено изискване към водачите да контролират управляваното от тях МПС, но законодателят не е предвидил резултата от неизпълнение на това задължение да е резултатен – причиняване на ПТП. Причиняването на ПТП се субсумира в състава на административнонаказателната разпоредба на чл.179, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП, която не е посочена в издаденото наказателно постановление. Ето защо като е посочил, че е настъпило ПТП, а е наложил административна санкция по чл.185 от ЗДвП наказващият орган е допуснало процесуално нарушение като не е посочил правилната санкционна норма. Това е изцяло в правомощията на наказващия орган и е недопустима промяната му в съдебната фаза на процеса.

Констатираните от съдът допуснати съществени нарушения не могат да бъдат изправени в съдебна фаза на процеса и нарушават правото на защита на жалбоподателя да научи в какво конкретно го обвиняват, че е осъществил, както с коректно описание на нарушение, така и с правилно посочване на конкретна забранителна норма, по която да се квалифицира същото и правилно посочена санкция.

Поради което наказателното постановление като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

Независимо от нередовностите в АУАН НП би могло да бъде съставено в хипотезата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, ако се установи по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя, както и неговата вина, но в разглеждания случай нередовността в акта за установяване на административно нарушение се явява съществена и не може да бъде saniрана, защото се поставя под съмнение безспорното доказване на извършеното нарушение.

Изложените по-горе нарушения на процесуалните правила са съществени,

тъй като ако не биха били допуснати би последвало и друго решение на въпроса или както е в конкретния случай водят до ограничаване правата на страните, в която и да е фаза на процеса, в случая тези на жалбоподателя на защитата в рамките на административно-наказателното производство.

Още повече, че с посочените по-горе процесуални нарушения е налице negliжиране на задълженията от страна на административно-наказващия орган да проведе една законосъобразна процедура.

От жалбоподателя, с оглед факта на отмяна на наказателното постановление, не се претендират разноси до приключване на делото в първата инстанция, като крайният момент, в който могат да бъдат поискани такива е устните състезания, по аргумент от чл.80, ал.1 от ГПК, към която препраща разпоредбата на чл.144 от АПК, към която пък препраща разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, поради което и съдът не се произнася по същите.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 и ал.2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление №23-4332-023135/05.10.2023 г. на началник група към СДВР, О „ПП“ при СДВР, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението на основание чл.63в от ЗАНН подлежи на касационно обжалване пред Административен съд- София град на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____